



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci žalobce **M. H.**, zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Praha 4, Na Zlatnici 301/2, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem Ostrava, 28. října 117, o žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného o přestupku ze dne 12.3.2014, č. j. MSK 35300/2014,

t a k t o :

I. Žaloba **se z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 20.5.2014 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 12.3.2014, č. j. MSK 35300/2014, včetně souvisejícího rozhodnutí správního orgánu I. stupně a navrhl, aby věc byla žalovanému vrácena k novému projednání a rozhodnutí. Uvedeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Karviné ze dne 30.12.2013, č. j. MMK/189140/2013 o přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb. o silničním provozu.

Žalobce v žalobě namítal, že v době, kdy byl zastaven hlídkou Policie ČR, pouze popojížděl od bytu svých přátel směrem k jejich garáži na ulici Rudé Armády, kterou měl v užívání na uskladnění elektroniky. Na garáži měl nainstalovaný zabezpečovací systém s detekcí pohybu uvnitř objektu a s detekcí narušení zámkové vložky, napojený na GSM modul, který v případě detekce pohybu nebo narušení zámků automaticky zahajuje telefonní spojení s obsluhou zabezpečovacího systému. Žalobci byla doručena SMS zpráva z níž seznal, že se v objektu neoprávněně pohybuje neznámá osoba. Proto si neprodleně půjčil od kamaráda auto a odjel do garáže ve snaze zabránit krádeži majetku. V okamžiku kontroly tuto skutečnost zasahujícímu policistovi sdělil, avšak ten reagoval strohým sdělením, že žalobce měl zavolat policii. Žalobce byl naopak toho názoru, že v případě takto krátké vzdálenosti mezi hlídaným objektem a místem, kde se v okamžiku upozornění GSM modulem nacházel, bylo účelnější, aby se na místo vydal sám, neboť policie by zcela nepochybně na místo dorazila pozdě.

Dále žalobce namítal, že on i jeho zmocněnec obdrželi předvolání k ústnímu jednání na 18.12.2013. Zmocněnec žalobce se z tohoto jednání ze zdravotních důvodů řádně omluvil a očekával, že obdrží předvolání na nový termín ústního jednání. Nic takového se však nestalo a 13.1.2014 zmocněnec žalobce obdržel rozhodnutí správního orgánu I. stupně, proti němuž neprodleně podal odvolání, které ani nepovažoval za nutné doplňovat, neboť se domníval, že takové rozhodnutí, kterému nepředcházelo ústní jednání, musí žalovaný zrušit a vrátit správnímu orgánu I. stupně k dalšímu řízení. Po vydání rozhodnutí žalovaného zmocněnec studoval kompletní spisovou dokumentaci a tehdy zjistil, že předvolání na den 18.12.2013 obsahovalo ještě alternativní datum ústního jednání. Poukazoval na to, že informace o alternativních datech se však nacházely až na samém konci dokumentu, na konci poučení. Takováto nepřehlednost úřední listiny měla za následek neúmyslné opomenutí dalšího termínu ústního jednání jak ze strany žalobce jakožto obviněného, tak ze strany jeho zmocněnce. Žalobce má za to, že nelze tolerovat postup správního orgánu, který natolik důležitý údaj, jako je datum konání ústního jednání, uvede až v samém závěru písemnosti, kdy adresát může nabýt dojmu, že v písemnosti se kromě poučení již žádná další důležitá informace nenachází.

Žalobce v žalobě dále namítal, že správní orgán I. stupně nedodržel povinnost umožnit účastníku řízení vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí danou ust. § 36 odst. 3 správního řádu. Vyslovil názor, že ani z předvolání k ústnímu jednání nebylo jasné, kdy bude ústní jednání uskutečněno, a tedy tím méně bylo zřejmé, kdy správní orgán ukončí shromažďování podkladů pro rozhodnutí.

Žalovaný v písemném vyjádření k odvolání navrhl zamítnutí žaloby. K žalobcem tvrzené existenci okolností vylučujících protiprávnost, spočívající v tom, že s vozidlem (které bylo technicky nezpůsobilé), jel pouze 500 m do garáže, kde měl uskladněnou elektroniku a instalován zabezpečovací systém a že vzhledem k době dojezdu cca 2 minuty, nepovažoval za vhodné volat policii a že tuto skutečnost sdělil při silniční kontrole policistovi, žalovaný uvedl, že tvrzení žalobce nevěří. Žalobce se na místě samém do oznámení přestupku nevyjádřil, ačkoli je podepsal. Nevyužil tedy možnosti uvést tuto svou obhajobu (kterou, jak tvrdí, sdělil policistům na místě) ihned při

silniční kontrole, ačkoli se to přímo nabízelo, což věrohodnost jeho tvrzení značně oslabuje, neboť je spíše logické, že pokud řidič má konkrétní námitky proti přestupku, z něhož je na místě obviněn, využije možnost tuto svou obhajobu do oznámení přestupku uvést. Zasahující policista, který byl vyslechnut jako svědek, rovněž takovou okolnost, kterou žalobce nyní namítá, neuvedl. Naopak vypověděl, že žalobce nejprve s přestupkem souhlasil, ale po sdělení výše blokové pokuty žádal projednání přestupku v řádném správním řízení. Žalovaný poukázal na to, že uvedenou obhajobu žalobce neuplatnil. v průběhu správního řízení, ani před správním orgánem I. stupně, ani v odvolacím řízení. V průběhu správního řízení zaujal pouze pasivní postoj. Skutkový stav byl ve správním řízení zjištěn bez důvodných pochybností. Nedůvodnou shledává žalovaný i námitku žalobce, že nebyl řádně předvolán k ústnímu jednání. Žalovaný poukázal na to, že předvolání ze dne 20.11.2013 bylo žalobci i jeho zmocněnci doručeno 4.12.2013. Ústní jednání bylo nařízeno na 18.12.2013, v případě řádné omluvy na tento termín, byl stanoven náhradní termín na den 30.12.2013, respektive na den 6.1.2014. Zmocněnec žalobce se omluvil z termínu dne 18.12.2013, přičemž správní orgán I. stupně omluvu akceptoval jako řádnou. Žádná další omluva učiněna nebyla. Přestupek byl tedy projednán v prvním náhradním termínu 30.12.2013. Žalovaný nesdílí názor žalobce, že předvolání k jednání je nepřehledné. Datum řádného termínu ústního jednání bylo v předvolání tučně zvýrazněno, následovalo pak poučení o právech účastníka řízení a o náležitostech omluvy z ústního jednání a poté v něm byla uvedena – rovněž tučně zvýrazněná data - náhradních termínů ústního jednání pro případ řádné omluvy na předchozí termín. Již při zběžném pohledu na text předvolání, si nelze nevšimnout obou odstavců s tučně zvýrazněným textem, které se týkají právě termínů a místa ústního jednání.

K námitce žalobce, že mu bylo upřeno právo vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před jeho vydáním ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu žalovaný uvedl, že žalobce byl v předvolání k ústnímu jednání poučen o tom, že má právo vyjádřit se k podkladům rozhodnutí podle § 36 odst. 3 správního řádu a že toto právo bude moci uplatnit při ústním jednání. Žalobce se však k ústnímu jednání nedostavil a tohoto práva nevyužil. Žalovaný odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 19/2005-71, 5 As 17/2010-111 a další. Odkazem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 24/2013 žalovaný poznamenal, že namítá-li účastník, že mu nebylo umožněno učinit v řízení v I. stupni určitý úkon, musí být tento úkon učiněn spolu s odvoláním. Takto však žalobce v řízení nepostupoval a v odvolání žádné námitky neuvedl.

Soud vyzval účastníky řízení k vyjádření, zda souhlasí s tím, aby soud ve věci rozhodl bez jednání. Současně byli poučeni podle § 51 odst. 1 s.ř.s., zákona č. 150/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, že nevyjádří-li se do dvou týdnů od doručení výzvy, má se za to, že souhlas je udělen. Oba účastníci s projednáním věci bez nařízení jednání vyslovili souhlas. Soud proto v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl bez nařízení jednání.

Krajský soud na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době

rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Krajský soud ze správního spisu Magistrátu města Karviné a správního spisu žalovaného zjistil následující skutečnosti:

Dne 5.9.2013 bylo sepsáno oznámení přestupku, v němž je uvedeno, že dne 5.9.2013 ve 21.10 hod bylo hlídkou policie Obvodního oddělení Policie ČR Karviná 7 zastaveno vozidlo Škoda Felicia, RZ X, které řídil žalobce, jehož totožnost byla zjištěna z občanského průkazu a řidičského průkazu. U vozidla byla zjištěna prošlá STK, platnost do 13.7.2013. V oznámení (odevzdání) přestupku je dále uvedeno, že řidiči bylo sděleno, že se dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb. pro porušení § 5 odst. 1 písm. a) téhož zákona. Oznámení je podepsáno žalobcem. Žalobce se odmítl vyjádřit. Součástí spisu je dále úřední záznam ze dne 5.9.2013, v němž policisté Mgr. P.K. a pprap. A.M. uvedli shodné údaje jako v citovaném oznámení (odevzdání) přestupku s tím, že řidič si byl svého přestupku v dopravě vědom, avšak s udělením blokové pokuty na místě nezaplacené ve výši 1.000,- Kč nesouhlasil a žádal, aby přestupek, kterého se dopustil byl řešen ve správním řízení. Ve spise je dále karta vozidla RZ OVU 82-31 ze dne 11.9.2013 s uvedením platnosti technické prohlídky do 13.7.2013. Proti rozhodnutí o příkazu ze dne 25.9.2013 podal žalobce v zákonné lhůtě odpor. Na č. listu 8 spisu je plná moc, jíž žalobce ve správním řízení ke svému zastupování zmocnil pro celé řízení Ing. M. J. Na č. listu 9 je stejnopis předvolání obviněného – žalobce k jednání před správním orgánem I. stupně na 18.12.2013. Na první straně tohoto předvolání bylo uvedeno, že žalobce je předvolán jako obviněný z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů, kterého se dopustil tím, že 5.9.2013 ve 21.10 hod na ulici Rudé Armády v Karviné jako řidič motorového vozidla Škoda Felicia, RZ X užil toto vozidlo k jízdě, ačkoli bylo technicky nezpůsobilé k provozu na pozemních komunikacích podle zákona č. 56/2001 Sb. o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, jelikož při kontrole policistou nebyla prokázána jeho technická způsobilost k provozu na pozemních komunikacích, způsobem stanoveným výše uvedeným zákonem (neplatná TK a ME). Tímto jednáním porušil ust. § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu ve spojení s § 36 odst. 1 a § 37 písm. c) zákona o silničním provozu. Druhá strana tohoto předvolání obsahuje pasáž o poučení podle § 73 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb. o přestupcích o tom, že žalobce má právo vyjádřit se ke všem skutečnostem, které jsou mu kladeny za vinu a k důkazům o nich, uplatňovat skutečnosti a navrhopvat důkazy na svou obhajobu, podávat návrhy a opravné prostředky, poučení dle § 33 odst. 1 správního řádu o právu zvolit si zmocněnce, dále poučení dle § 59 správního řádu o tom, že je povinen dostavit se včas na určené místo a nemůže-li tak ze závažných důvodů učinit, je povinen se bezodkladně s uvedením důvodů se správnímu orgánu omluvit, v případě pracovní neschopnosti je nutno doložit kopii dokladů o této skutečnosti. Omluvu, že je nutno učinit písemně nebo ústně do protokolu. V případě telefonické omluvy nebo pomocí e-mailu bez zaručeného elektronického podpisu či faxu je nutno tuto dle správního řádu do 5 pracovních dnů potvrdit písemně, jinak se na ni nahlíží jako na nepodanou. Žalobci bylo dáno poučení dle § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu o tom, že při ústním jednání mu

bude umožněno vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před jeho vydáním. V případě požadavku na jiný časový prostor je vhodné jej předem u správního orgánu domluvit. Současně byl poučen dle § 74 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb. o přestupcích o tom, že věc může být projednána a o ní rozhodnuto v nepřítomnosti obviněného, pokud se odmítne k jednání věci dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu. V závěru je odstavec s textem, že v případě řádné omluvy na výše uvedený termín se stanovuje k dostavení se na výše uvedené místo náhradní termín, a to na den 30.12.2013 v 8.00 hod a v případě řádné omluvy i na tento termín dle poučení výše uvedeného, se stanovuje k dostavení se na výše uvedené místo následný náhradní termín na den 6.1.2014 v 10.00 hod a že poučení vztahující se i k tomuto termínu je uvedeno výše. Text předvolání je velmi přehledný, členěn na odstavce a tučným výrazným písmem jsou zvýrazněny údaje jak o termínu ústního jednání 18.12.2013, tak o náhradním termínu 30.12.2013, respektive 6.1.2014. Předvolání k jednání bylo doručeno žalobci a jeho zmocněnci 4.12.2013. K ústnímu jednání byl dále předvolán svědek policista pprap. A.M.

Dne 11.12.2013 byla správnímu orgánu I. stupně doručena omluva zmocněnce žalobce z ústního jednání nařízeného na den 18.12.2013 ze zdravotních důvodů, současně byl doložen doklad o dočasné pracovní neschopnosti. Zmocněnec požádal o stanovení nového termínu ústního jednání. Na předmětném podání je úřední záznam z 13.12.2013, že zmocněnci byla zaslána SMS, že náhradní termín je již stanoven písemností ze dne 20.11.2013. Z obsahu spisu vyplývá, že ústní jednání se z důvodu omluvy zmocněnce žalobce dne 18.12.2013 nekonalo.

V protokolu o ústním jednání ze dne 30.12.2013 je zaznamenáno, že se žalobce ani jeho zmocněnec k jednání nedostavili. Správní orgán I. stupně jako svědka vyslechl A. M., který uvedl, že si pamatuje na zákrok z počátku září 2013, který byl vykonán na ulici Rudé Armády v Karviné proti řidiči vozidla Škoda Felicia modré barvy s tím, že to bylo kolem 21.00 hodiny. Jednalo se o silniční kontrolu, při níž zjistil, že na vozidle není vykonána platná technická kontrola. Řidič byl ve vozidle sám. Svědek jej ztotožnil dle předloženého řidičského průkazu a občanského průkazu. Pohledem na registrační značku zjistil, že na automobilu jsou vylepeny kontrolní známky STK a ME s dobou platnosti do 7/2013. Toto řidiči sdělil, řidič předložil svědkovi emisní kartu, řidič se na ni podíval a sám viděl, že na této kartě je uvedena přesná doba platnosti, a to do dne 13.7.2013. Řidič poté na místě s přestupkem souhlasil. S výší pokuty 1.000,- Kč řidič nesouhlasil a výslovně žádal, aby přestupek byl projednán ve správním řízení. Proto svědek vypsál formulář o oznámení přestupku, řidič jej podepsal. Bylo mu sděleno, že má možnost se k přestupku na místě vyjádřit, a to písemně do předmětného formuláře. Toto řidič odmítl. Řidič pak vzal na vědomí, že přestupek bude projednáván ve správním řízení. Správní orgán dále v souladu s § 51 a § 53 správního řádu provedl důkaz listinami, z nichž vycházel, a to oznámením přestupku, oznámením (odevzdáním přestupku), úředním záznamem policisty, kartou vozidla, výpisem z evidenční karty řidiče, protokolem o úředním jednání ze dne 30.12.2013. Téhož dne 30.12.2013 vydal rozhodnutí, kterým byl žalobce uznán vinným z naplnění skutkové podstaty přestupku podle § 125c odst. 4 písm. f) zákona o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů, kterého se dopustil tím, že dne 5.9.2013 ve 21.10 hod na ulici Rudé Armády v Karviné, jako řidič motorového vozidla Škoda Felicia, RZ X, užil toto vozidlo, ačkoli bylo technicky

nezpůsobilé k provozu na pozemních komunikacích podle zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, jelikož při kontrole policistou nebyla prokázána jeho technická způsobilost k provozu na pozemních komunikacích způsobem stanoveným uvedeným zákonem (neplatná TK a ME). Tímto jednáním porušil ust. § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu ve spojení s § 36 odst. 1 a § 37 písm. c) zákona o podmínkách provozu na pozemních komunikacích a spáchal tak přestupek proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Podle ust. § 125c odst. 4 písm. f) zákona o silničním provozu a § 11 a 12 odst. 1 zákona o přestupcích mu byla uložena pokuta ve výši 1.500,- Kč, dále povinnost zaplatit náklady řízení paušální částkou 1.000,- Kč a bylo rozhodnuto o splatnosti pokuty a nákladů řízení.

Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce v zákonné lhůtě blanketní odvolání, v němž uvedl toliko to, že se odvolává proti rozhodnutí, které bylo vydáno ve věci sp. zn. MMK/132488/2013/03. Usnesením ze dne 5.2.2014, které bylo zmocněnci žalobce doručeno 20.2.2014, a doručováno bylo i žalobci, byl žalobce vyzván, aby ve lhůtě 5 dnů od doručení usnesení doplnil stanoveným způsobem odvolání. Na tuto výzvu nebylo reagováno a správní orgán I. stupně pak předložil spis s odvoláním žalovanému, který rozhodnutím ze dne 12.3.2014, č. j. MSK 35300/2014 odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

Krajský soud předně konstatuje, že žaloba doručená soudu dne 20.5.2014 byla podána včas, neboť rozhodnutí žalovaného bylo doručeno žalobci k rukám jeho zmocněnce 20.3.2014 (§ 72 odst. 1 s.ř.s.).

Podle ust. § 74 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb. o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, o přestupku koná správní orgán I. stupně ústní jednání. V nepřítomnosti obviněného z přestupku lze věc projednat jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán, se k projednání dostavit, nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu.

Podle ust. § 59 věty čtvrté zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, nemůže-li se ze závažných důvodů předvolaný dostavit, je povinen bezodkladně se s uvedením důvodu správnímu orgánu omluvit.

Krajský soud nesouhlasí s žalobní námitkou žalobce, že nebyl k jednání řádně předvolán a že projednáním věci v jeho nepřítomnosti bylo porušeno jeho právo na spravedlivý proces a že nebyl správním orgánem vyrozuměn o tom, zda jeho omluva z ústního jednání na dne 18.12.2013 byla akceptována či nikoli. Krajský soud nesdílí ani názor žalobce, že předvolání k ústnímu jednání bylo nepřehledné. Jak výše uvedeno, žalobce a jeho zmocněnec byli k ústnímu jednání předvoláni na den 18.12.2013 a v témže předvolání bylo tučně zvýrazněno jak datum řádného termínu ústního jednání 18.12.2013, tak i data náhradních termínů ústního jednání pro případ řádné omluvy na

den 18.12.2013. Jestliže se zmocněnec žalobce k ústnímu jednání na den 18.12.2013 omluvil ze zdravotních důvodů, činí krajský soud odkazem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 90/2012-31 závěr, že bylo na žalobci, respektive jeho zmocněnci, aby se u správního orgánu včas informoval o tom, zda jeho omluva byla akceptována či nikoli. Pokud žalobce, respektive jeho zmocněnec takto nepostupoval, přičemž v předvolání k ústnímu jednání na den 18.12.2013 správní orgán stanovil pro případ řádné omluvy náhradní termín ústního jednání na den 30.12.2013, respektive 6.1.2014, jde toliko k jejich tíži, že si předvolání řádně nepřečetli.

Nedůvodná je i námitka žalobce, že mu správní orgán I. stupně neumožnil vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí. Ze spisu naopak vyplývá, že správní orgán I. stupně v souladu s ust. § 73 odst. 2 zákona o přestupcích a § 36 odst. 3 správního řádu umožnil žalobci seznámit se s podklady pro rozhodnutí. Jak výše konstatováno, v předmětném předvolání k jednání žalobci bylo poskytnuto poučení o právu seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí, současně mu bylo dáno na srozuměnou, že své právo může využít nejpozději při ústním jednání s tím, že v opačném případě bude správní orgán vycházet z toho, že svého práva dle § 36 odst. 3 správního řádu využít nechce a bude vydáno rozhodnutí. Krajský soud nespátřuje v postupu správního orgánu I. stupně vadu, v jejímž důsledku by byl žalobce zkrácen na svém právu seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí. Ostatně s nimi se mohl žalobce seznámit i v průběhu řízení o odvolání, a to nahlédnutím do spisu, čehož ovšem nevyužil. Ani z podání zmocněnce žalobce ze dne 11.12.2013, jehož obsahem je omluva z ústního jednání dne 18.12.2013 žalobce prostřednictvím svého zmocněnce nedal správnímu orgánu I. stupně na vědomí, že hodlá své právo seznámit se s podklady pro rozhodnutí realizovat.

Co se týče tvrzení žalobce uplatněného v žalobě, že je zde okolnost vylučující protiprávnost spočívající v tom, že s předmětným vozidlem, které nebylo způsobilé k provozu na pozemních komunikacích, jel toliko cca 500 m do garáže, v níž měl uskladněnou elektroniku, a to poté, co mu byla doručena sms zpráva, že došlo k narušení objektu, považuje krajský soud uvedenou námitku v situaci, kdy tuto skutečnost žalobce neuvedl do oznámení o přestupku, ostatně žalobce se odmítl vyjádřit a tuto obranu žalobce nepotvrdil ani svědek – zasahující policista a žalobce uvedenou obhajobu neuplatnil v průběhu správního řízení, za účelovou a naprosto nevěrohodnou.

Krajský soud uzavírá, že žalobce se daného přestupku dopustil, naplnil i jeho materiální stránku, přičemž v postupu žalovaného, respektive správního orgánu I. stupně neshledal porušení práva žalobce na spravedlivý proces. Správní orgány své povinnosti zjistit přesně a úplně skutečný stav věci a za tím účelem si opatřit podklady pro vydání rozhodnutí, dostály, řádně se vypořádaly s důvody, které vedly k rozhodnutí o uznání viny žalobce, rozhodnutí je přezkoumatelné a zákonné. Správní orgány správně provedly právní kvalifikaci správního deliktu, když řádně odůvodnily naplnění skutkové podstaty a výši stanovené sankce.

S ohledem na shora uvedené krajský soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské nám. č. 6.

O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 18.2.2015

**Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně**